

ILYENKOR - OLYANKOR

I

Ilyenkor még végtelen az élet
beláthatatlan lélekmisszeség!
Minden csupa remény és ígéret
s ibolyákat záporoz az ég

Olyankor már csupa ősz az élet
és idővé vált a messzeség
Mi remény volt mind kemény ítélet
s nem érzed csak Isten hűlt szívét

RÉGI ESTÉK PACSÁN

Tóth Árpád szóízeivel

Az ősz napjai hova kopnak?
Erdők arcán a vér ere átüt
Szürke s kék árnyak lovagolnak
Az öreg óra is hamarább üt

Hova kopnak az őszi napok?
Már vezna a fény is ami rám hull
Törött füttyöket vacogtatok
Szél csap a számra éppen visszáru

Tudja-e itt valaki létem?
A sok galaxis végül hová jut?
Fény-nyáj vág át roppant sötéten
Fagy kóborlás az égi sugárút

Nincs eszme mihez igazodnék
Madarakkal a nyár ege elszállt
Csak emlék mi belül ragyog még
a kinti világ kopárrá elfájt

Megdermesztő alkonyat hódít
Kérem: élek-e? Élek valóban?
Hűs borzongás szilánkolódik
dombokon túli zongoraszóban